

Skatteministeriet

30. november 2018
J.nr. 2018 - 7645

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 83 af 6. november 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. oktober 2018 fra Hans Bak vedrørende foretræde om befordringsfradrag, jf. SAU alm. del - bilag 38.

Svar

Indledningsvist vil jeg gerne understrege, at jeg efter reglerne i skatteforvaltningsloven ikke har lov til at gå ind i konkrete sager. Jeg kan derimod kommentere de omhandlede regler.

Henvendelsen vedrører det særlige befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 D.

Der er tale om regler, der giver personer med nedsat funktionsevne og kronisk syge, som har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejde, mulighed for højere befordringsfradrag end efter de almindelige regler.

Til forskel fra det almindelige befordringsfradrag i ligningslovens § 9 C er der efter § 9 D visse rammer for den befordring, der benyttes, jf. forarbejderne til lov nr. 274 af 6. juni 1984:

”Den specielle bestemmelse i § 9 D om invaliders og kronisk syges befordringsudgifter giver mulighed for fradrag udover § 9 C. Det særlige fradrag beregnes, når brug af egen bil er nødvendig som følge af invaliditeten m.v., [...] ”

Der skal således være tale om særlige udgifter til befordring i egen bil. Benyttelse af en ægtefælles firmabil anses ikke for at være særlige udgifter til befordring i egen bil.

Personer, der benytter en ægtefælles firmabil, kan i stedet vælge at foretage det almindelige fradrag for befordring mellem hjem og arbejde efter ligningslovens § 9 C, hvor der ikke stilles det samme krav til befordringen.

Der er således ikke tale om, at personer omfattet af ligningslovens § 9 D er dårligere stillet, men om at de har mulighed for foretage højere fradrag efter særlige regler, hvis de opfylder de øvrige betingelser herfor – herunder har særlige udgifter til befordring i egen bil.